

at sige, at jeg anerkender forresten, at det ærede Medlem var ganske heldig med de fremdragne Eksempler, de kunde godt være værd at fremdrage, men jeg tror ikke, det er egentlige ortografiske Fejl. Det er Korrekturfejls, det er en mangelfuld Korrekturlæsning paa Lovforslaget, som det er ganske berettiget at fremdrage her. Det er nemlig ganske klart, at Ministeren maa staa til Ansvar for det Lovforslag, der fremkommer her. Men naar jeg behandler et Lovforslag, er det enten i Manuskript eller i et tidligere Aftryk. Men tryk plejer jeg ikke at se efter, og det er ganske klart, at det maa overlades andre. Jeg skal bede den, der har læst Korrektur paa dette Forslag, at han vil indrette sig saaledes, at jeg herefter ikke behøver at gøre Undskyldning for Tinget for Korrekturfejls. Jeg benytter Lejligheden til at sige, at Bureauet ikke har noget dermed at gøre. Bureauets Virksomhed paa et Lovforslag begynder først, naar det er blevet Rigsdagens Ejendom. Først naar det er kommet til Behandling paa et senere Stadium, er det Bureauet, der læser Korrektur. Men Bureauet har Personer, der ere ansatte dertil, og det gøres maaske nok noget mere tilfredsstillende end i Ministerierne, hvor der veksles, og hvor hver enkelt, der er ansat der, læser Korrektur, efter som hans Tur kommer. Heldigvis har jeg ikke selv gjort det, maaske det ikke var blevet meget bedre. Jeg tilføjer, jeg har nogen Vanfærlighed ved at følge med; jeg skriver saaledes, som jeg har Lyft, og det forekommer mig, at vi ældre ere ret heldig stillede, vi, som ere særdige med vor Skolegang, thi Forholdene have nu udvillet sig saaledes, at enhver skriver, som han har Lyft, og det kan være vanfærligt nok for andre at sige, at det er galt, han har skrevet.

Det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) var ikke fornøjet med Lovforslaget, og efter det ærede Medlems Udtalelser i den Udvalgsbetænkning, han selv har understreven, og efter den Formulering, han har givet i et nyt Lovforslag, var det noget, man vidste i Forvejen, at det maatte være en Selvfølge. Det ærede Medlem sagde, at Motiverne give egentlig ikke noget Forsvar for at slaa ind paa den Vej, der her er betraadt, og det kan det ærede Medlem have ganske Ret i. I Motiverne gives intet særligt Forsvar derfor, og jeg maa tilføje, det er fordi der var en Forhandling om Lovforslaget i Fjor, i hvilken jeg tog Del, og der udtalte jeg egentlig det, der var Trang til at udtale, og det er det samme Grundlag, man staa paa i Nar. Nu siger det ærede Medlem, at man skal ikke gaa til en uret-

færdig Bestatning, og at naar man vil gaa den Vej, man her gaar, maa man egentlig aflasse hele Hartkornsbestatningen og paa Landet tage alle mulige Indtægter med, hvorfra de end maatte hidrøre. Det lader sig sige, og det er sagt oftere fra andre Kanter heri Salen, det erkender jeg. Jeg vil dog heller ikke være med til at betrede denne Vej, jeg tror, det kan teoretisk forsvares at paapege det, men jeg tror det praktisk urigtigt at komme ind paa den, og derfor skal jeg lade dette Spørgsmaal ligge. Derimod skal jeg sige lidt om, hvorfor Regeringen har kunnet komme ind paa denne Vej, medens man, hvad jeg allerede tidligere har antydet, ellers kunde ønske at gaa en noget anden Vej. Grunden er den, at man her i Tinget har opgivet, i hvert Fald kan det ventes, at man vil opgive, Kravet om at partere vedkommende alt efter hans Næringskommune og Opholdskommune, og indskrænke sig til at bestatte ham et Sted, nemlig i hans Opholdskommune, eller naar han har flere Opholdskommuner da i disse, og saa at sætte denne Bestatning i Forbindelse med Næringskommunen, give Næringskommunen en begrænset Stat, som betales af Opholdskommunerne. Derved kommer man jo i Virkeligheden kun til at bestatte vedkommende en Gang, og om man saa tager det ene eller det andet med, og om den vedkommende saa andre Steder har udredet en Stat af Ejendom paa anden Maade, kommer jo mindre i Betragtning. Thi Hovedresultatet er, at han kun kommer til at give samme Stat i de forskellige Kommuner, som han skulde have givet i sin Opholdskommune. Derved er Retfærdigheden gjort Fyldest, og derfor er man kommen ind herpaa. Man kan erkende, det følger af sig selv, at en rationel Løsning af Skattepørgsmaalene kan man ikke saa ganske let komme til, det vil man ikke komme til, ad hvilken Vej man saa gaar. Jeg skal bedtende mig, at jeg tidligere ligesom det ærede Medlem i øvrigt kunde have ønsket, at man var gaaet en noget anden Vej, og at man navnlig havde set, om man ikke kunde komme til en Næringsstat og indskrænke sig til Bestatning af Næringer, der laa andre Steder end i vedkommendes Opholdskommune. Det er det Forsøg, det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) jo har gjort og formuleret i et Lovforslag, som det ærede Medlem har stillet op som Mindretal. Det er et Forsøg, som efter min Mening ikke er lykkedes og ikke har kunnet lykkes. Jeg har selv lyst meget med den Tanke, men jeg har ikke kunnet komme igennem med den, og